

בברכת חנוכה שמח ומאיר לכל עם ישראל

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"ו

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

אור גדול

"והדליקו נרות בחצרות קדשך". (על הניסים).

ידוע שהדלקת הנרות מרמזת על נשמות ישראל, כמו שכתוב "נר ה' נשמת אדם". ולפי זה אפשר בעז"ה אולי לומר נקודה מעניינת. ישנם שני סוגי מבט שניתן להסתכל בהם על הזולת ועל החיים בכללי.

כשאתה רואה אצל אשתך והילדים שלך כל מיני תכונות שנראות שליליות שהם משתוללים וקופצים ורבים כל היום ושאתך כועסת ולא מכבדת אותך, איך אתה מסתכל עליהם??

גישה א' אומרת: "אני רואה ילדים פרוזיטים! לא מבינים מה זה אבא ואמא, אין להם טיפת הערכה, והאישה הזאת לא מבינה מה זה בעל ואיך מתנהגים בבית..."

גישה ב' אומרת: "אני רואה כאן ילדים עם פוטנציאל של הקמת בתי כנסיות, ילדים שלא יודעים מה זו מנוחה, זה אומר שהם עם פוטנציאל של זרירות וחריצות להפיץ תורה ולהקים מוסדות ואישה שמכבדת את בעלה, אישה עדינה עם מידות ודרך ארץ!"

וכמו שאמר ר' אשר: "אם עשיו היה נכנס לקדושה הוא היה הרבה יותר מיעקב אבינו" כי כגודל הטומאה והרשע כך גודל הפוטנציאל הטמון שם! וכמו שכתוב על יצחק "ויקרא את עשו בנו הגדול" וכי לא ידענו שהוא בנו הגדול? אלא הסביר הרב שליט"א שליצחק הייתה **ראייה פנימית** והוא ראה את הגדלות שטמונה בעשיו ולכן רצה לברך אותו.

ואותו הדבר כלפי הילדים שלך ואשתך, במקום לראות אותם פרוזיטים אתה פתאום רואה ראייה פנימית יותר של אור גדול הטמון שם וכך אתה מקבל מבט שונה איך לראות את אשתך והילדים וכך אתה יותר מקבל ומכיל אותם.

וזה אולי המסר של חנוכה "והדליקו נרות בחצרות קדשך", היינו שגם "בחצרות" יש "קדשך" היינו קדושה, להאיר ולהדליק גם את אותן נשמות על ידי שתראה להן את מה שטמון בתוכן.

שבת שלום
הר' עומרי עבד

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

המאבק במסלול האמונה

כתוב ב'מגילת בני חשמונאי' שהיוונים גזרו לבטל מעם ישראל שלוש מצוות: חודש, מילה ושבת.

בשורות הבאות ננסה להבין מדוע ליוונים היה חשוב לבטל את המצוות האלו במיוחד.

את המילה "יון", אנו מוצאים בתהלים, בפסוק "טבעתי בין מצולה ואין מעמד" (ג. טו).

המפרשים מסבירים ש"יון מצולה" הוא טיט עמוק מאד שעשוי מתערובת של מים ועפר, ומטבעו הוא טובעני מאד וכמעט אי אפשר להיחלץ ממנו.

יוצא אם כן, ש"יון" מסמל את יסוד המים והעפר. יסודות אלו נמצאים בכל אדם, ומיסוד המים מקבל האדם משיכה לתאוות, ומיסוד העפר באה לו הנטייה לעצבות ועצלות. העולם מחפש דרכים איך אפשר להתמודד עם טבעים לא פשוטים אלו.

היוונים אמרו שהאדם יכול להתמודד עם ה"יון" שבתוכו בכוחות עצמו, ואינו צריך את עזרת ה'. ומשום כן הם דרשו מעם ישראל "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל", וזאת בכדי להחדיר בהם שכמו שהשור הוא מלא עוצמה וכוח, כך האדם הוא עוצמתי דיו על מנת להתמודד בכוחות עצמו עם כל טבעיו, בין עם תאוותיו ובין עם נטייתו לעצבות ועצלות, ואינו זקוק לעזרת ה', עפ"ל.

בניגוד גמור לשיטת "כוחי ועוצם ידי" של יוון, בא עם ישראל ואומר "יש לנו חלק באלוקי ישראל". אנו מאמינים שהאדם אינו "בעל הכוחות כולם" וכל כוח שיש בו הוא מאת ה' שמשפיע עליו מכוחו בכל רגע ורגע. ומטעם זה נמשלו עם ישראל ללבנה דווקא, שאין לה אור עצמי אלא מקבלת את אורה מהשמש, וכך עם ישראל באים ואומרים, לנו אין יכולות עצמיות,

אין לנו כוחות להתמודד מול יצרנו לבדנו, ורק אם הקב"ה יעזורנו, נוכל להינצל.

מצוות מילה חודש ושבת טומנות בתוכן את המסלול של היהודי במלחמותיו מול יצריו, ומשום כך ביקשו היוונים לבטל אותן.

מצות המילה היא השלב הראשון במלחמתו של היהודי עם טבעו ויצריו. היא מבטאת את מאבק היהודי ברצונותיו השלייליים על ידי שהוא מסיר ממנו את הגורמים שמושכים אותו לרע, ובכך הוא מנסה להתרחק מהרע ולדבוק בטוב.

אדם שנלחם באמת ולא נכנע למידותיו ולנטייתיו, מגלה עד מהרה שהוא לא מסוגל להתמודד לבדו מול העוצמה האדירה של יצרו הרע וטבעו הגשמי, ומגיע למסקנה שהוא דומה ל"ירח", ללא כוח הארה עצמי. הבנה זו רמוזה במצוות "קידוש החודש", שבה הצטוו ישראל לקדש חודשים לפי מהלך הירח.

יהודי שהגיע מכוח מאבקו עם היצר להכרה שאין לו יכולת עצמית, זוכה לראות בכל התגברות שיש לו את הקב"ה שעוזר לו ומגן עליו מכל ה"יון" שלו. ולזו רומזת "שבת קודש", שהיא שמו של הקב"ה (זוהר פרשת יתרו), וכמו כן רומזת היא לעניין ה"השבה", שעל האדם להשיב את כל עשיותיו לבוראו, ולהכיר שהם מכוחו של ה'.

היוונים אמנם ניסו להרחיק את עם ישראל מהכרת תלותם בבורא, אך ה' ברחמיו מסר "גיבורים" - את אלה שחשבו שהם גיבורים ולא צריכים את ה', ביד "חלשים" - אלה שהכירו בכך שהם חלשים, ולא יכולים לנצח לבד. הכרה זו שהם "חלשים" היא הייתה הסיבה לניצחון על היוונים, כי רק כאשר אדם מודה שהוא לא יכול, אז ה' עוזר לו, אבל אם חושב שהוא גיבור ולא זקוק לה', מיד ה' עוזבו וממילא נופל.

לע"נ: הודיה בת עידית | נועם בן ארז וענבה | יוחאי חי בן מרים הי"ד | שלמה בן ברכה ברטה | יונה נגמה בת שמעה | שרה בת מרים | דרור בן שרה | אשר בן אילנה ז"ל | לזיווג הגון: נועה ירין לוי הי"ו

זמני השבת			
חגיגה	ניסיה	ציאה	ר"ת
17:49	17:18	16:10	חגיגה
17:52	17:20	16:18	תל אביב
17:51	17:19	16:03	ירושלים
17:54	17:22	16:14	באר שבע

הקדישו את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם ולכל עניין
בסוף כל יום:
מי שברך לתורתם
ואזכרת נשמות לנפטרם

קודשית חמה

כולל ערב של "דרך הבעל שם טוב"
בית המדרש 'פני אהרן',
רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק
כל ערב 21:00-22:30
ר' נאור: 054-8400122

בית המדרש 'פני אהרן',
רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק
כל ערב 21:00-22:30
ר' נאור: 054-8400122

קדושה פירושה לקחת את התכונה השלילית ולתת לה ביטוי מרומם, ביטוי גבוה מתוך התחברות אל השם. (מתוך השיחה)

ועוד ועוד ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב' אז הוא קרא לי: "מי נגע בתעודה?" (תפס אותי 'על חם') "עכשיו אתה תחתים את אמא שלך על השקרים שלך".

בקיצור, אני רוצה לומר לכם שבעקבות מצבי כילד שלא קולט, כדי להסתדר בחיים פיתחתי תכונה שנקראת שקר. רבותיי, שקר נקרא עפר, אשפות. מה עכשיו אתה עושה עם הילד הזה? מה עשו לי? המחנך אמר לי: "בפעם הבאה שנתפוס אותך משקר, לא נחזיק אותך בבית ספרנו". אמא אמרה לי: "די, למה ככה? גם תעודה לא משהו וגם שקרים? לפחות בלי שקרים בבקשה, אני אוהבת אותך כפי שאתה".

היה לי מאד קשה, אבל קלטו שאני שקרן. מה אתה אומר כשיש לך ילד שקרן? חוץ מ"אל תשקר"?

להיכנס למהות של השקר, ומהי המהות של השקר? מה יש בתוך שקר?

כוח ההמצאה

כוח ההמצאה פירושו שיש משהו שלא היה במציאות ואתה ממציא אותו. יש פה כוח של ממציא, אז תיקח את הכוח של ההמצאה ותכניס אותו לקדושה, לדברים מרוממים. תלמד חומש, תלמד פרשת השבוע ותתן פה חידושים שלא שמעה און מעולם. מאיפה זה? מהשקרים.

יש כאלו שמתפללים תפילה סטנדרטית, אותה תפילה כל יום, אין להם חידושים והמצאות בתפילה, לא במנגינות, לא בדיבורים עם השם, כל יום אותו מהלך. אבל אתה קיבלת כוח של שקר **וכוחו של השקר הוא המצאה!** קח את הכוח של השקר, של ההמצאה, את הפנימיות שלו ותנתב אותו לקדושה. אל תתן לשקר את הביטוי השלילי שלו, אלא את הנשמה של השקר, את ההמצאה תכניס לקדושה: בתפילה, בלימוד, בייעוץ לאנשים.

רבותיי, אתם יודעים מה זה עשה לי?

פתאום גיליתי שבתוך השקר יש אור. יש יהלום.

לכל אחד יש פתילה והפתילה היא הטבע שלנו, לכן כל יום אתה צריך לגלות עוד פתילה ועוד פתילה. ומה עכשיו? שים שמן. לשמן יש תכונה שהוא חודר מטה מטה, כלומר לשמן יש תכונה להיכנס לעומקים.

גילית תכונה? זה הטבע שאיתו נולדת? שים שמן, כנס למהות של התכונה השלילית, של הפתילה, שהיא לא שווה כלום, אלא היא נראית סתם פתילה.

תשרוף את הביטוי שלה - הגס, החיצוני ותראה שהיא תתחיל להאיר. אם תיכנס למהות השמן ולא תיתן את הביטוי החיצוני של הפתילה - אתה תראה שיצא אור וכוח ההמצאה שהוא השמן

להתבטא, כיצד זה יתבטא? דרך גניבות.

חינוך הוא לא רק איפוק, אלא חינוך משמעו להאיר. לקחת את הכח ולנתב אותו לקדושה.

מה כולם אומרים?

הוא צועק בבית? תגידי לו שיצחק בשירי שבת, שיצחק "אמן" בבית הכנסת - כך הוא יוציא את הצעקות בתפילה במקום בבית.

אני אישית חושב שזה לא פותר את הבעיה. הוא יצחק בשני המקומות. הוא יצחק גם בבית וגם בבית הכנסת, אבל לא פתרנו את הבעיה, בגלל שאנחנו לא תיקנו. אין פה תיקון. אין פה הארה.

ניצוד מתקנים תכונה שלילית?

לוקחים את התכונה השלילית ונכנסים פנימה למהות שלה. כלומר לחפש את השורש, את המהות של התכונה השלילית שאנחנו רואים ולתת לה ביטוי בקדושה. זו נקראת קדושה.

מי הוא אדם קדוש? **"אתה קדוש ושמן קדוש וקדושים בכל יום יהללון סלה".**

עם ישראל נקראים קדושים. למה? קדושה פירושה לקחת את התכונה השלילית ולתת לה ביטוי מרומם, ביטוי גבוה מתוך התחברות אל השם.

אני אתן לכם דוגמא ממני. כשהייתי ילד, הייתי עצלן בלימודים. זאת אומרת, המח לא עבד, לא קלט, המחנך מדבר ולא נכנס למח כלום וכפי שאתם מתארים לעצמכם, התעודה נראתה מתחת לכל ביקורת. אבל עבדכם הנאמן לא רצה לצער את אמו ז"ל אז פיתחתי טכניקה. קוראים לטכניקה הזו 'שקרן'.

הייתי לוקח את התעודה ומשפץ אותה, עושה תיקונים. אם כתוב 'מספיק', הוספתי ליד 'ה'מספיק' פלוס. אם קיבלתי ציון כמעט טוב שמתי לידו פלוס. אם היה ציון מספיק מינוס הוספתי קו מלמעלה למטה, והפכתי את הפחות לפלוס. באתי הביתה והראיתי את התעודה לאמא: - "לא רע, כמה פלוסים, יש פה המון פלוסים". וכך פיתחתי שיטה שנקראת 'ילד שקרן'.

בכיתה ה', המחנך שלי הרב שמשון דינים, עלה על השקר. הייתי צריך להחזיר את התעודה חתומה, אמא חתמה, הבאתי לו את התעודה, הוא הסתכל, וכמובן שהוא ידע מה הוא כתב לי והוא רואה 'ועוד

דרך הבעש"ט מצילה חיים, היא נותנת את ההצלה לכל מי שזוכה לשמוע אותה, להבין את המתקנות שבה, את האור של הדרך המיוחדת הזאת כמו שכתוב בהלל "מקימי מעפר דל" - היא לוקחת בן אדם שנמצא ב"עפר" ומקימה אותו. עפר זה לא דווקא סיבוב כלכלי, זה לא דווקא בעיות בשלום בית וחינוך ילדים, אלא עפר זה סיבוב פנימי.

אנחנו מסובכים עם עצמנו, עם המידות, עם התכונות, עם הכעס, עם התאוות, עם הגאוה. סיבוב אחד שלם שנקרא "עפר". "מאשפות ירים אביון" - אם אדם יהיה אמיתי הוא יראה את האמת שלו שאני בלי ה' - באשפה. זהו הבן אדם בלי הרחמים של השם.

זאת חנוכה - האור שבחינוך

יום שמיני של חנוכה נקרא: "זאת חנוכה". למה "זאת"? כל ימי חנוכה הם חנוכה כולל היום השמיני, לכן למה דווקא ליום השמיני קוראים "זאת חנוכה"? זו שאלה גדולה. בואו ננסה לטעום טעימות מדרך הבעש"ט.

בהדלקת הנר יש תהליך: שמים את הפתילה בתוך כלי, שופכים שמן, לוקחים גפרור, שורפים את הפתילה שהיא בתוך השמן ויוצא אור.

כתוב בספרים הקדושים שחנוכה זה מלשון חינוך. מהי מהות החינוך?

רוב העולם יודעים לחנך לאיפוק.

ילד צועק ואמו אומרת לו - "מתוקי, לא לצעוק! בבית לא צועקים, ברחוב לא צועקים". זהו. ואם הילד התרגל עם השנים לא לצעוק אז הוא ילד מחונך ומנומס.

אבל הצעקה הזאת עכשיו תצא מכיוון אחר!

סגרת לו את הפה עם הצעקה משמע סגרת לו את הכח שהיה לו כשהוא צעק, ולכן הכח ייצא מכיוון אחר. פתאום את מגלה שהבן שלך לוקח דברים מתוך ילקוטים של תלמידים בלי רשות.

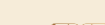
גברת, סגרת לו את השיבר של הצעקות, אבל יש מעין שרוצה לצאת, יש אנרגיות שרוצות

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב:
050-3739010 שלומי

להקדשת עלון ולתרומות:
052-225-8276

קבלת עלון וחיזוקים ישירות למייל:
office@baderech.co.il

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900

מענה אנושי:
א'ה' בין השעות 8:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

קו סיפורי הילדים:
08-9190090

מטפלת רגשית

052-5732470

רוצים להזמין את הרב לשיעור ולהביא את האור לאזורים?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

הספר שחיתקל - יצא לאור!

הדרך לבניית הבית

הכנה לחיי הנישואין
יסודות הבית היהודי
תקשורת בונה
שמחה בבית
ועוד...

נכשיו במחיר השקה! אנ תפספו!!
40 ₪ בלבד

להזמנות:

ר' אברהם: 052-2258276

מזכירות: 055-9814913

עצמם בריקודים. הוא לא יודע להתאים את עצמו לא לילדים ולא לאשתו. אשתו אומרת לו משהו והוא מתווכח איתה ראש בראש כי הוא לא רקדן, אין לו את הכח הזה.

בתוך ריקוד יש מתנה גדולה וזו הפתילה, הפתילה היא הריקוד. שים שמן וכנס לעומק של הריקוד. מהו העומק? היכולת להתחבר למציאות כפי שהיא, ואז אתה לא חייב לתת את הביטוי החיצוני. תדליק את האש ותראה איזה אור ייצא.

שירת הרגש

לשירה יש מהות, פנימיות. שיר הוא שפת הרגש. אני יכול לומר "אני אוהב תורה" ואני יכול לומר במנגינה וזה נשמע אחרת לגמרי - בהתרגשות. אז אם יש לי את כוח השירה הווי אומר שיש אצלי מעיין של רגש. ואתה יכול להוציא את הרגש הזה לאור לאו דווקא עם שירה, אלא עם עשרות גוונים - זו קדושה.

העולם חושב ששירה פירושה לשיר שיר. הם לא יודעים שאתה יכול לשיר בלי לשיר אם אתה מדבר מהלב. למשל, אם עכשיו משהו מדבר איתי ואני אומר לו אתה לא יודע איך אני נהנה לדבר איתך, אתה משמח אותי - שרתי לו שיר בלי מנגינה, בלי מילים, כי הבעתי רגש. רגש זה הלב של השיר.

אתה יכול לרקוד בלי לרקוד, לשיר בלי לשיר ואתה יכול להיות ממציאן בלי שקרים. קח את התכונה שלך - שיר, ריקוד, שקרים ותשים שמן - תיכנס לעומקים ותשרוף את הביטוי החיצוני. אל תתקע עם הביטוי החיצוני, אלא תדליק גפרור ואז תצא המהות של הפתילה, השמן ייצא בצורה של קדושה.

אנחנו כל יום מוסיפים נרות כי מעלים בקודש. לכן חנוכה ביום השמיני נקרא "זאת חנוכה". שמונה זה מעל הטבע, אך כל עוד אתה נמצא בשבע ונותן ביטוי לתכונות שלך באופן טבעי: "אני יודע לשיר ואני יודע גם לרקוד" אתה עדיין בתוך ביטוי של טבע.

המספר 'שמונה' פירושו שאתה נותן לפתילות, כלומר לטבעים שלך, את הביטוי המרומם, ה'על טבעי'. אתה מוציא את כוח השירה בדיבורי רגש - תפילות מרגשות, שיעורים שבהם אתה מכניס כל כך הרבה רגש כי יש לך את כוח השירה ואנשים בוכים מהתרגשות. אתה יכול לרגש בתפילות, בשיעורים, בשיחות אישיות עם אנשים - דהיינו, לקחת את השירה ולהביא אותה ל'שמונה' - לביטוי המרומם הקדוש.

יהי רצון שאור החנוכה יאיר בכל בתי ישראל ונזכה לקחת את כל התכונות ולהכניס אותן לקדושה ובזכות זה נזכה לקירוב הגאולה בזכות הבעש"ט ור' אשר, אמן כן יהי רצון.

שבפתילה - יתחיל להאיר.

ריקוד של הנשמה

אני רוצה לתת לכם דוגמה נוספת.

כילד, בגלל שלא היה לי הרבה תשומת לב, כי בלימודים לא יכולתי לכבב, פיתחתי המצאה והייתי 'רקדן'. הייתי לובש את הבגד התימני בעיקר בחתונות, נכנס למעגלים ורוקד את הריקוד התימני המסורתי. הייתי מקבל תשומת לב עד השמיים מהריקודים הללו.

וכך היה שנים על גבי שנים, שבחנות היו מבקשים ממני להיכנס למעגל ולרקוד עם מישהו את הריקוד המסורתי: עם כל ההתכופפות, התנועות והפיתולים. עד שפעם אחת יהודי מבוגר אמר לי בתימנית עסיסית: "מי שרוקד, משפיל את הכבוד שלו", כלומר הריקודים הללו משפילים אותך. בעקבות זאת, כבתה לי רוח הריקודים והורדתי פרופיל, אבל זו תכונה שהשם נתן לי, זו הפתילה! מה עשית לי? אמרת לי לכבות את האש? זה חינוך? לא חינכת אותי.

כשהגעתי לדרך הבעש"ט, הדרך הזו אמרה לי אתה חייב להמשיך לרקוד. השם נתן לך את המתנה הזאת. רק אל תרקוד את הריקוד החיצוני, תרקוד את הנשמה שיש בריקוד.

יש קצב והריקוד זה היכולת שלך להתאים את תנועות הגוף לקצב. יש מקצב מסוים ואתה צריך להתאים את התנועות של הידיים, הרגליים, הגב, הצוואר והראש. הנשמה של הריקוד זה היכולת להתאים את עצמך למציאות, להתאים את עצמך לציבור, להתאים את עצמך לילד שבך.

ואתה יכול לרקוד בלי לרקוד חיצוני.

למשל, מה קורה אם אני בא הביתה ואשתי אומרת לי - "שלום, איזה יופי שבת אני צריכה את העזרה שלך". לי היתה תכנית אחרת בכלל, אבל אם אשתמש בכוח הריקוד, אז הריקוד אומר "בוא נתאים את עצמנו לקצב שעכשיו מנגנים כאן". איך רוקדים בבית בלי לרקוד?

- כן, אשתי, מה רצית?

- אני רוצה שנטאטא פה, נדיח את הכלים ונשטוף את הבית.

אתה משתלב עם מה שהמציאות דורשת ממך וזה נקרא לרקוד. אבל אף אחד לא ראה שרקדתי, אלא באישיות שלי, במהות, היה פה ריקוד כי הביטוי החיצוני של הריקוד הוא בידיים וברגליים, אבל בנשמה הריקוד הוא להתאים את עצמך למקצב הנוכחי. אז כל פעם שאתה מתאים את עצמך לסיטואציה - יש כאן ריקוד.

רבותיי, התחלתי להודות להשם שעשה אותי רקדן. זו מתנה.

יש אנשים שאינם יודעים להתאים את

יש קונה עולמו בשיחה אחת:

03-30-90900

ויש קונה עולמו בסריקה אחת:

לפרטים: 055-9814913 | office@baderech.co.il

סיפור 59

הַדְרָךְ אֶל הָאֲשֵׁר פֶּרֶק א'

נח השתדל להיות ילד טוב. הוא נדל במשפחה טובה, והיה ילד נעים, שקט ועדין. כלם אהבו אותו. אבל היתה לנח בעיה אחת: הוא היה קנאי. כשנח ראה שלילד אחר בכיתה יש חפץ שלו אין, הלב שלו היה מתכוץ. הוא לא היה מסוגל לשמח בשביל החבר. משהו בו נחנק מבפנים והוא השתוקק לקבל את מה שראה. יום אחד קשחזר נח מבית הספר, הוא נכנס הביתה וזרק את התיק על הרצפה בעצבנות. אמא שלו הרימה גבה. "נח, קרה משהו? אתה נראה עצוב".

נח נשף ארכות, "קוראים לי נח, אבל לא נח לי בכלל!" "למה, מתוק שלי? מה קרה?" גבהלה אמו. "כי לשלמה יש נעלי מותג יקרותות, ולי יש סתם נעלים רגילות!" התלונן נח.

אמא שלו חיכה. "אה, לכן אתה עצוב כל כך? אל תדאג, נח. מחר נלך לחנות ונקנה לך נעלים בדיוק כמו שיש לשלמה".

נח כמעט קפץ מרב אשר. למחרת, אמא של נח הלכה אתו לחנות, והם קנו יחד את הנעלים שעליהן נח חלם. נח יצא מהחנות מרויח מאזן לאזן. הוא הרגיש מלה.

כשהגיע למחרת לתלמוד התורה, כל הילדים הביטו עליו בהתפעלות. "נעלים יפּוּתוּ! הִקְמִיאוּ לוֹ".

נח כמעט עף מרב אשר, אבל השמחה שלו לא נמשכה זמן רב.

בהפסקה, שחק נח עם החברים בכדורגל. נח בעט בכדור, אבל ספסס שוב ושוב. משה חברו בעט בכדור, וכבר בפעם הראשונה קלע גול בבעיטה מרשימה.

נח הביט בו בקנאה גלויה. "למה רק הוא מצליח ואני לא?" חשב בעצב.

באותו יום, שוב הגיע נח הביתה בפרצוף חמוץ. "מה קרה?" נאנחה אמו, "קניתי לך אתמול נעלים חדשות, חשבתי שהיום תחזר שמח!" "אמא, אני מקנא!" אמר נח. "במי הפעם?" שאלה.

"במשה. כששחקנו בכדורגל, הוא הצליח להבקיע גול בקלות, ואני לא!"

אמו של נח הביטה בו בחסר הבנה. "למה אתה עצוב

בגלל זה? מה אתה רוצה שנעשה?" "אולי זה קשור לנעלים..." נסה נח למצא הסבר, "את מסכימה לקנות לי נעלי ספורט מיוחדות, כדי שאצליח גם אני במשחק הכדורגל?" התחנן נח. אמא של נח ראתה עד כמה הענין חשוב לו, והסכימה.

למחרת, הגיע נח לכיתה בנעלי ספורט חדשות ואיכותיות. הוא חכה להפסקה בקצרה רוח. כשסוף סוף ירד עם החברים למגרש, בעט נח בכדור בהתרשות. "גולי!" הריעו כלם.

נח הרגיש בענים. גם הוא מצלח כמו משה!

אבל אז, ראה לפתע נח שחברו חיים אוכל פיצה. בתיקו של נח היו רק לחם וביצה קשה, והוא הביט בקנאה בחיים שנגס בפיצה בהנאה.

הוא חש את הקנאה בוערת בתוכו. "למה רק לחיים יש פיצה ולי לא?" התמרמר בלבו.

וכך למרות הנעלים החדשות וההצלחה במשחק הכדורגל, גם באותו יום חזר נח לביתו מצבחה.

אמו של נח הקשיבה לבנה ונסתה להבין מה מציק לו הפעם. היא כבר הכירה את הצליל של הקנאה בקולו של נח, וידעה שלא יעזרו כל השכנועים. "בסדר, נח", אמרה בקול עצור, "מחר אקנה לך מנח פיצה שלם!" היא רצתה לשמח את בנה, אבל כבר לא היתה בטוחה שזה הפתרון. היה ברור לה שגם מחר נח עלול למצא סבות לקנא.

בהפסקות האכל למחרת, אכל נח את הפיצה בשמחה. בהפסקה הוא שחק בכדורגל והצליח להבקיע גול. נח היה מאשר, אבל בשעור הבא, השמחה שלו התנפצה שוב.

המורה שאל שאלה ונח הצביע, אבל אז, המורה נתן לילד אחר לענות.

בבת אחת, כמו סכה שננעצת בגלון, התרוקן האשר מפניו של נח. הוא חזר לביתו עצבני וספר לאמו הדואגת מה קרה. אמא של נח הקשיבה לו בעינים מקצות. היא כבשה את המלים שרצתה לומר וידעה שהן תהיינה ללא תועלת. היא הציעה במקום זאת: "רוצה שאתקשר לרב שלך ואבקש ממנו שיתן לך לענות?" נח רצה מאוד, ואמא שלו התקשרה לרב ושוחחה איתו.

האם זה יעזור? או שמא נח ימצא גם הפעם סבה חדשה לקנא?

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא

הרבי מבניאן והגלידה שנקמה

זה היה יום שמח מאוד בגני יורק הרחוקה.

האדמו"ר מבניאן זצ"ל הזמן לשמחת חתנה גדולה של תלמידים ובני קהלתו.

האולם היה מלא באור, בשירים חסידיים מתוקים ובדים של מאכלים טובים.

כלם ישבו סביב השלחנות, ולאחר הסעודה הגישו המלצרים קניח קר ומיוחד –

גלידה מתוקה וצוננת!

כל אחד קבל קערת קטנה ובתוכה הר של גלידה לבנה שנוצצת כמו שלג.

הילדים חכו לרגע הזה כבר מתחלת הסעודה, וגם המבוגרים חיכו בהנאה.

אבל הרבי ישב בשקט.

הוא הביט בגלידה ולא אכל.

הזמן עבר, והגלידה התחילה להנמס לאט...

אחד התלמידים נגש אליו ואמר בלחש:

– "רבי, כדאי שתאכל מהר, לפני שהגלידה תמס!"

הרבי הרים את עיניו הטובות ואמר בנחת:

"אם מאכל זה נמס כשלא אוכלים אותו במהירות – אני לא אכל ממנו לעולם".

התלמידים הפתעו.

"מדוע, רבי?" שאלו בסקרנות. הרבי חיך ואמר בשלילה:

"בילדותי למדו אותי לאכל כל דבר בישוב הדעת, במתינות, בשקט, ובתודה לה' על המזון.

מאכל שכל כלו מבסס על מהירות, שאם לא אוכלים אותו מהר הוא נעלם – איננו מאכל עבורי".

הוא הניח את הכף בצד, והמשיך לשוחח עם תלמידיו בחייוך.

והגלידה?

היא נמסה לאטה בצלחת, אבל בלב התלמידים נשאר שיעור חשוב מאוד:

לפני כל דבר שאדם בא לעשות לתת רגע למחשבה, רגע של אפוק.

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרכי' חינו 08-9190090 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת

יצא לאור

דיסק און קי חלק ב'
ובו סיפורי ילדים
מרתקים במיוחד!

הנחירים אלוף וליא אהודות עם חיים

לפרטים ולרכישה:

עומרי 052-7163882 | אברהם 052-2258276

אין בית ללא קו הילדים!
כל בית בישראל פותח את כל הקווים לכל בני המשפחה

להצטרפות חייגו: 08-9190090

*שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בחשולמים, אנא צרו עמנו קשר. אנוחם פותחים לכולם את הקווים

חזק!
מהיום ניתן לשמוע בקו הילדים את המדור החדש "סיפור של צדיק"